

ת"פ 36165/07/21 - רשות הטבע והגנים ירושלים - חטיבת פיקוח ואכיפה נגד מוחמד גרבאן

בית משפט השלום בחדרה

ת"פ 36165-07-21 רשות הטבע והגנים ירושלים -
חטיבת פיקוח ואכיפה נ' גרבאן

בפני בעניין:	כבוד השופטת נורית הרצמן אבי-יצחק המאשימה	רשות הטבע והגנים ירושלים - חטיבת פיקוח ואכיפה ע"י ב"כ עו"ד אסף תומר
נגד הנאשמים	מוחמד גרבאן ע"י ב"כ עו"ד אסיל מקאלדה	

גזר דין

רקע עובדתי

הנאשם הורשע על פי הודאתו ביום 5.12.22 במסגרת הסדר טיעון שלא כלל הסכמה לעניין העונש, בכתב אישום מתוקן הכולל שני אישומים.

להלן העבירות המיוחסות לנאשם בכתב האישום המתוקן:

א. **פגיעה בשמורת טבע**, עבירה לפי תקנה 2 לתקנות שמורת הטבע (סדרים והתנהגות) התשל"ט-1979, (להלן - **תקנות שמורת הטבע**) וסעיף 57(ב) לחוק גנים לאומיים, שמורות טבע, אתרים לאומיים ואתרי הנצחה, התשנ"ח-1998, (להלן - **חוק גנים לאומיים**).

ב. **הוצאת בעלי חיים מתחום השמורה**, עבירה לפי תקנה 6 לתקנות שמורת הטבע וסעיף 57(ב) לחוק גנים לאומיים.

ג. **איסור הכנסת כלים ומכשירים**, עבירה לפי סעיף 4(ב) לתקנות שמורת הטבע וסעיף 57(ב) לחוק גנים לאומיים.

ד. **דיג ללא רישיון דיג**, עבירה לפי סעיף 3(4) יחד עם סעיף 10(1) לפקודת הדיג, 1937.

עמוד 1

ה. **דיג דגים ברשת עמידה שמידת העין שלה קטנה מהמותר**, עבירה על סעיף 5(א)(3) ביחד עם סעיף 9(א)(2) לתקנות הדיג, 1937.

ואלו, בתמצית, עובדותיהם של שני האישומים:

האישום הראשון - בתאריך 17.7.20 בסמוך לשעה 12:00, עסק הנאשם בדיג בשמורת הטבע המוכרזת ים גדור באזור היישוב מכמורת (להלן - **השמורה**) באמצעות רשת עמידה אשר הוכנסה על יד הנאשם לשמורה, וזאת מבלי שהיה בידיו רישיון דיג אישי. הנאשם דג 31 דגים במשקל כולל של כ- 3.25 ק"ג והוציאם מתחום השמורה, על אף שבשמורה מוצבים שלטים ברורים האוסרים על דיג בגבולותיה.

האישום השני - בתאריך 13.11.20 בסמוך לשעה 17:20, באזור חוף מכמורת, עסק הנאשם בדיג באמצעות רשת עמידה בעלת מידת עין 30 מ"מ, קטנה מן המותר בניגוד לסעיף 5(א)(3) ביחד עם סעיף 9(א)(2) לתקנות הדיג, 1937. בנוסף, הנאשם דג סוגים שונים של דגים מבלי שהיה לו רישיון דיג אישי.

טיעוני הצדדים לעונש

טיעוני הצדדים לעונש נשמעו בפניי ביום 2.1.23.

ב"כ המאשימה, עו"ד אסף תומר, הגיש רישום פלילי של הנאשם **(ת/1)** והתייחס לשני האישומים כשני אירועים שונים ונפרדים לאור חלוקת הזמן מאז האישום הראשון ועד האישום השני, תקופה של כ- 4 חודשים. עוד טען כי יש לראות בביצוע עבירה נוספת בחלוקת תקופה קצרה כנסיבה לחומרה, אשר מעידה על כך שהנאשם לא הפנים את העבירות ולא את הכללים החלים בתחום הדיג כאשר חזר ועבר עבירות דומות. לעניין הערכים המוגנים טען ב"כ המאשימה כי בעבירות שביצע הנאשם באישום הראשון פגע בחי בשמורת הטבע ובמערכת האקולוגית ולצד זה עבר עבירה בניגוד לפקודת הדיג שתכליתה שמירה על הדגה בישראל והרגולציה של תחום זה. לגבי האישום השני, טען ב"כ המאשימה כי הנאשם חזר על אותן עבירות ואף באמצעות רשת עמידה בעלת עין במידה קטנה מהמותר שנלכדים בה דגים קטנים שאסור לדוג.

ב"כ המאשימה עמד על כך שבעבירות של פגיעה בשמורת טבע יש להטיל קנסות משמעותיים, מאחר שמדובר בעבירות שיש בהן מאפיינים כלכליים שאינטרס השיקום אינו המוביל ובעבירות אלו יש להעניק את מירב המשקל לעקרון ההלימה להעניש בהתאם למידת האשמה ומשקל מינימלי לנסיבות האישיות. סוף דבר עתרה המאשימה להטלת עונש קנס בסך של 14,000 ₪, מאסר על תנאי של שלושה חודשים למשך שנתיים, התחייבות בסך 10,000 ₪ וחילוט של הרשת שנתפסה. ב"כ המאשימה תמך את טענותיו לעונש בפסיקה.

ב"כ הנאשם, עו"ד אסיל מקאלדה, התייחסה לגזר הדין בעניין חסדייה אליו הפנה ב"כ המאשימה וטענה כי יש שוני

בעבירות, בהיקפן וברמת הפגיעה בערכים המוגנים בין גזר הדין הנ"ל לבין המקרה דנן. בהתייחס לטענות ב"כ המאשימה לגבי שני האישומים, טענה ב"כ הנאשם שלא ראוי לטעון מצד אחד כי לא עבר הרבה זמן והנאשם חזר ועבר עבירות דומות, ומאידך כי מדובר בשני אירועים שונים לאור התקופה שעברה ביניהם. לשיטתה, שני האישומים מהווים אירוע אחד בהתאם להלכת ג'אבר ויש לקבוע בגינם מתחם עונש אחד. ב"כ הנאשם עמדה על נסיבותיו האישיות של הנאשם שבמשך שנים רבות סבל מהתמכרות קשה להרואין, ניהל אורח חיים התמכרותי ועברייני, רוב חייו שהה בכלא או שלא תיפקד בעקבות השימוש בסמים, כפי שעולה מגיליון הרישום הפלילי. עוד ציינה כי הנאשם פנה מיוזמתו ליחידה להתמכרות, שהה בקהילה ונגמל מסמים ומיום 20.9.22 נמצא במעקב במרכז לטיפול בהתמכרויות. מכתב מאת עובדת הסוציאלית במרפאת איתן לטיפול תרופתי ממושך חדרה (נ1). לנאשם שני ילדים קטינים. עוד ציינה את הזמן שחלף מעת ביצוע העבירות והעובדה שלא נעברו עבירות נוספות על ידי הנאשם, יתרה מזו ציינה כי הנאשם קיבל רישיון דיג אישי כחוק אשר מעיד על כך שאכן הפנים את הלקח. עוד טענה ב"כ הנאשם כי לא מדובר בעבירות שנעברו לצורך השגת רווח כלכלי כלשהו וביקשה להטיל על הנאשם קנס מינימלי וסמלי בלבד שישולם בתשלומים בסכום שלא יעלה על 100 ₪ לכל תשלום.

הנאשם הביע חרטה ואמר: "אני לא דג למרות שיש לי רישיון". בנוסף, התייחס למצבו הכלכלי והסביר כי אינו זכאי לקצבה מהמוסד לביטוח לאומי.

דין והכרעה

הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות הם פגיעה בערך טבע מוגן ובחי בשמורת טבע, פגיעה במערכת האקולוגית וביכולת הרבייה של הדגים שכתוצאה ממנה נפגע משאב הדגה, וכן פגיעה ברגולציה בתחום הדיג. בחינת עוצמת הפגיעה בערכים המוגנים נוכח נסיבות ביצוע העבירות, מובילה למסקנה כי הפגיעה היא ברף הבינוני.

באשר לשאלה אם יש להתייחס למעשי הנאשם בשני האישומים כ'אירוע' אחד כטענת ב"כ הנאשם, אני סבורה כי בהתחשב בכך שלאחר תפיסת הנאשם דג בשמורת טבע ללא רישיון דיג ביום 17.7.20 במסגרת האישום הראשון, בחלוף כ-4 חודשים בלבד ביום 13.11.20, בחר הנאשם לשוב ולבצע מעשה דומה והפעם באמצעות סוג רשת הפוגע אף יותר ביכולת הרבייה של הדגים - יש לראות בכל אחד מהאישומים אירוע נפרד, שכן אין מדובר ברצף עברייני אחד שמתקיים לגביו מבחן הקשר ההדוק. עם זאת, בנסיבות העניין מצאתי כי יש לקבוע **מתחם עונש הולם מאוחד** לשני האירועים יחדיו.

מדיניות הענישה

באשר למדיניות הענישה הנוהגת, סקירת הפסיקה בעבירות הנדונות מלמדת כי העונשים נגזרים מנסיבות ביצוע העבירה, לרבות כמות הדגים שנתפסו והנזק שנגרם כתוצאה מהמעשים, כאשר לנסיבות האישיות השפעה מוגבלת. עונשים אלה כללו רכיב של קנס הנע בין 6,000 ₪ - 12,000 ₪, בדרך כלל לצד ענישה נלווית של כמה חודשים של מאסר מותנה והתחייבות כספית. כך למשל: ת"פ (אילת) 57344-01-18 **מדינת ישראל נ' אוחיון** (17.02.2021);

ת"פ (קרית גת) 50853-03-21 **מדינת ישראל נ' אלכסיי אשורוב** (11.01.2023); ת"פ (אילת) 58067-07-19 **מדינת ישראל נ' שיינמן ואח'** (18.12.2019).

יצוין כי הפסיקה אליה הפנתה המאשימה הינם גזרי דין שניתנו במסגרת הסדרי טיעון 'סגורים' לעניין העונש, כך שניתן להסיק מהם באשר למתחם העונש ההולם על דרך ההיקש בלבד. כך למשל:

· בת"פ 13369-08-22 (**מדינת ישראל נ' שארל ריזק** (חיפה) דובר בנאשם נעדר עבר פלילי, אשר הורשע בביצוע עבירות דומות, בניגוד לתקנות שמורת הטבע ופקודת הדיג, במסגרת אישום אחד המתייחס לדיג של 2 דגים באמצעות רובה דיג בשמורת ראש הנקרה. נגזרו עליו בהתאם להסדר טיעון, מאסר על תנאי לתקופה של חודשיים, קנס בסך 8,000 ₪ והתחייבות כספית בגובה 10,000 ₪.

· בת"פ 48840-03-21 **מדינת ישראל נ' אזימוב**, בית המשפט השלום בראשון לציון כיבד את הסדר הטיעון שאליו הגיעו הצדדים והרשיע את הנאשמות נעדרות עבר פלילי, בגין עבירות דומות כאשר הנאשמות דגו באמצעות צלצלים 8 דגים בשמורת טבע ים גדור, וגזר עליהן מאסר מותנה בן 3 חודשים, קנס בסך 10,000 ₪ לכל אחת מהנאשמות, והתחייבות בסך של 20,000 ₪.

· בת"פ 53707-03-21 (נצרת) **מדינת ישראל נ' אבו חרירה ואח'** במסגרת התיק העיקרי הורשעו שלושה נאשמים בביצוע עבירות של פגיעה בשמורת טבע, פגיעה בערך טבע מוגן, דיג בשמורה, פגיעה בחי שמורה, הוצאת בעלי חיים מתחום השמורה, דיג מסירה ללא רישיון דיג לסירה, כאשר הנאשמים דגו בשמורת ראש הנקרה 6 דגים במשקל כולל של 70 ק"ג. הנאשם 1 הורשע בנוסף בעבירה של דיג ללא רישיון דיג אישי. במסגרת התיק המצורף, הורשעו הנאשמים 2 ו-3 בצוותא בדיג באותה שמורה, שהניב דג אחד. הוטלו על הנאשמים בהתאם להסדר טיעון העונשים הבאים: נאשם 1, מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים, קנס בסך 9,000 ₪ והתחייבות בסך 10,000 ₪. על נאשמים 2 ו-3 נגזרו מאסר על תנאי למשך 3 חודשים, קנס בסך 15,000 ₪, והתחייבות בסך 10,000 ₪.

לאור כל האמור לעיל, בשים לב לעקרון המנחה בענישה - עקרון ההלימה, לערכים המוגנים שנפגעו ולמידת הפגיעה בהם, למדיניות הענישה הנוהגת ולנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, וכן בהתחשב בהוראת סעיף 40ח לחוק העונשין לפיה בקביעת מתחם קנס הולם יש להתחשב גם במצבו הכלכלי של הנאשם, מצאתי לקבוע כי **מתחם העונש ההולם כולל קנס הנע בין 9,000 ₪ ועד ל- 12,000 ₪** לצד ענישה צופה פני עתיד הכוללת מאסר מותנה והתחייבות כספית.

במסגרת השיקולים שאינם קשורים לעבירות, יש לתת את הדעת לשיקולי ההרתעה בגדרו של המתחם ולצורך להיאבק בביצוע עבירות מסוג זה באמצעות ענישה משמעותית ומרתיעה. לצד הקולא יש ליתן משקל משמעותי לכך שהנאשם נטל אחריות על מעשיו, הודה בהזדמנות הראשונה ובכך חסך זמן שיפוטי יקר ערך, הביע חרטה, קיבל לידו רישיון דיג תקף כדין כך שהרושם הוא שהפנים את חומרת מעשיו ואת הכללים הנוגעים לתחום זה. עוד הבאתי בחשבון כי העבירות בוצעו בשנת 2020 בתקופת סגרי הקורונה, על כל הכרוך בכך.

באשר לנסיבותיו האישיות של הנאשם, מדובר במי שסבל לאורך שנים מהתמכרות קשה לסמים וניהל אורח חיים שולי ועברייני, לרבות ריצוי מאסרים בפועל. בתקופה האחרונה נגמל מסמים ומתמיד בטיפול במרפאת גמילה (מתדון) כעולה

מהמסמך **נ/1**. לדבריו אינו עובד ואף אינו זכאי לקצבה מהמוסד לביטוח לאומי. בנסיבות אלה, אמנם לא הוכח כי מתקיימים אותם שיקולים כבדי משקל שיהיה בהם כדי להצדיק סטייה ניכרת לקולא ממתחם הקנס ההולם שנקבע על ידי. עם זאת, לעיתים די בכך שבית המשפט ישתכנע שהנאשם משתף פעולה עם רשויות החוק, מנהל אורח חיים נורמטיבי ולא שב לדרכיו הרעות, בכדי לקבוע כי "השתקם או שיש סיכוי של ממש שישתקם בעתיד" (ראו למשל: ע"פ 1903/13 **עיאשה נ' מדינת ישראל** (14.07.2013); רע"פ 1441/14 **האבט חמיס נ' מדינת ישראל** (09.12.2014)).

כללם של דברים, משנתתי דעתי למכלול נסיבותיו האישיות של הנאשם, לרבות מצבו הבריאותי והכלכלי והמשמעות הטמונה מבחינתו בהשתתף קנס בסכום משמעותי והתקיימות "ניצני שיקום" כאמור, מצאתי כי בעניינו ניתן בזו הפעם, ולו לפני משורת הדין, לחרוג באופן מתון לקולא ממתחם העונש ההולם.

אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור במשך שנתיים מהיום כל אחת מהעבירות בהן הורשע.

ב. קנס בסך 7,000 ₪ או 20 ימי מאסר תחתיו.

הקנס ישולם לאוצר המדינה ב- 28 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 1.3.23 ובכל 1 לחודש שלאחריו.

לא ישולם אחד התשלומים, יעמוד הקנס כולו לפירעון מיד. איחור בתשלום של עד 7 ימים, ייחשב כתשלום במועד.

ג. התחייבות כספית בסך 10,000 ₪, להימנע במשך 3 שנים מהיום, מלעבור על העבירות בהן הורשע.

הרשת שנתפסה ברשות הנאשם תחולט לטובת אוצר המדינה.

זכות ערעור בתוך 45 ימים לבית המחוזי בחיפה.

ניתן היום, כ"א שבט תשפ"ג, 12 פברואר 2023, בהעדר הצדדים.

